

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Václavem Trajerem ve věci

žalobkyně: **I. R.**, narozená dne „X“,
bytem „X“,

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**,
se sídlem Křížová 25, 225 08 Ústí nad Labem,

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 19. 6. 2018, č. j. „X“, o invalidním důchodu

takto:

- I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 19. 6. 2018, č. j. „X“, se **pro vadu řízení** zrušuje a **věc se vrací** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

1. Žalobkyně se žalobou, která byla podána v zákonem stanovené lhůtě, domáhala zrušení žalobou napadeného rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení (dále jen „žalované“) ze dne 19. 6. 2018 č. j. „X“, kterým byly zamítnuty její námitky proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení, pracoviště Ústí nad Labem (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 9. 4. 2018, č. j. „X“, kterým byl žalobkyni podle ust. § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), od 24. 4. 2018 odňat invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně, neboť dle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Most ze dne 28. 3. 2018 již žalobkyně není invalidní. Dle uvedeného posudku poklesla žalobkyni z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu její pracovní schopnost pouze o 20 %.

Žaloba

2. V žalobě žalobkyně uvedla, že žalobu podává z důvodu nesouhlasu s rozhodnutím žalované, neboť v září 2003 prodělala žalobkyně operaci bederní páteře a následně jí byl v dubnu 2004 přiznán plný invalidní důchod. Od října 2004 pobírala žalobkyně již jen částečný invalidní důchod. V dubnu 2008 musela žalobkyně podstoupit další operaci páteře, její zdravotní stav se po operaci sice zlepšil, avšak nadále není uspokojivý, bolesti a problémy s hybností stále přetrvávají a pomalu se stupňují. Žalobkyně vytýká žalované, že nedostatečně posoudila její zdravotní stav. Z výše uvedených důvodů napadá rozhodnutí žalované a žádá o nové posouzení svého zdravotního stavu.

Vyjádření žalované k žalobě

3. Žalovaná v písemném vyjádření k žalobě stručně shrnula dosavadní průběh řízení a dále pak k předložené žalobě uvedla, že při určování poklesu pracovní schopnosti se vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření, přičemž v otázce posouzení nároku na dávku důchodového pojištění podmíněné dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem je žalovaná ve správním řízení vázána posudkem lékaře okresní správy sociálního zabezpečení ve smyslu ust. § 8 odst. 1 písm. a) zákona č. 582/1991 Sb., a v rámci řízení o námitkách (§ 88) pak dle odst. 9, svým lékařem, neboť obdobně jako při posouzení míry poklesu pracovní schopnosti se jedná o otázku odbornou, vyžadující znalost v oboru medicíny a též v oboru posudkového lékařství.
4. Vzhledem k tomu, že z posudku vyplynulo, že pracovní schopnost žalobkyně z důvodu jejího dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla o 20 %, žalobkyně namítá výsledek posouzení svého zdravotního stavu, navrhla žalovaná, aby byl pro účely soudního řízení vypracován příslušný zdravotní posudek ohledně posouzení zdravotního stavu žalobkyně.

Ústní jednání před soudem

5. Při jednání u soudu dne 13. 5. 2019 žalobkyně přednesla žalobu a nadále požadovala, aby soud žalobou napadené rozhodnutí zrušil a vrátil věc žalované k dalšímu řízení.
6. Pověřená pracovnice žalované pak při tomtéž ústním jednání před soudem odkázala na písemné vyjádření k žalobě a po provedení dokazování čtením posudku Posudkové komise

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem ze dne 18. 2. 2019 uvedla, že rozhodnutí ve věci ponechává na úvaze soudu.

Posouzení věci soudem

7. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ust. § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost napadeného rozhodnutí, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení rozhodnutí dle ust. § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle ust. § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
8. Po přezkoumání skutkového a právního stavu a provedeném ústním jednání, při kterém se provádělo dokazování zdravotním posudkem Posudkové komise v Ústí nad Labem ze dne 18. 2. 2019, dospěl soud k závěru, že žaloba byla podána důvodně.
9. Z obsahu předloženého správního spisu soud zjistil, že prvoinstanční rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku posudkové lékařky pověřené vypracováním posudku pro Okresní správu sociálního zabezpečení Most, která při kontrolní lékařské prohlídce dne 28. 3. 2018 posoudila zdravotní stav žalobkyně a dospěla k závěru, že ta již není invalidní pro invaliditu prvního stupně dle ust. § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění. Invalidita prvního stupně jí byla přiznána z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu kvůli postižení uvedeném v kapitole XIII. – svalové a kosterní soustavy, oddíl E – dorsopatie a spondylopatie, položce 1 písm. b) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., s mírou poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 10-20 %, přičemž v případě žalobkyně byla pracovní schopnost snížena celkem o 20 %. Na základě tohoto posudku pak žalovaná vydala dne 9. 4. 2018 výše citované prvoinstanční rozhodnutí, jímž žalobkyni odňala invalidní důchod od 24. 4. 2018. Datum zániku invalidity byl stanoven na 28. 3. 2018. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně námitky, v nichž uvedla, že s rozhodnutím posudkové lékařky MUDr. V. ohledně jejího zdravotního stavu nesouhlasí, neboť v žádných jejích lékařských zprávách není uvedeno, že došlo ke zlepšení zdravotního stavu, naopak, zdravotní stav žalobkyně nelze hodnotit jako stálý a neměnný a jako takový zásadně ovlivňuje možnost jejího pracovního uplatnění na trhu práce. Z tohoto důvodu pak žádala, aby byl znovu přezkoumán její zdravotní stav a napadené rozhodnutí bylo změněno tak, že je žalobkyně nadále invalidní.
10. Dále soud z obsahu správního spisu zjistil, že žalovaná si v rámci řízení o námitkách vyhotovila nový posudek o invaliditě ze dne 18. 6. 2018, který vypracovala příslušná posudková lékařka oddělení námitkové a odvolací agendy žalované. Tato posudková lékařka opětovně posoudila zdravotní stav žalobkyně na základě předložené lékařské dokumentace a dospěla ke shodnému k závěru, že u žalobkyně rozhodující příčinou jejího

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., oddělení E, položce 1 písm. b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti ve výši 20 % ze zde uvedeného procentního rozmezí ve výši 10-20 %. Na základě tohoto nového posudku bylo vydáno žalobou napadené rozhodnutí ze dne 19. 6. 2018, kterým bylo potvrzeno prvoinstanční rozhodnutí ze dne 9. 4. 2018 s odůvodněním, že žalobkyně již není invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jí poklesla její pracovní schopnost pouze o 20 %, zatímco pro vznik invalidity alespoň prvního stupně je nutný pokles minimálně o 35 %.

11. Podle ust. § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. V souladu s odstavcem 2 citovaného ustanovení jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně a nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.
12. Dle § 39 odst. 3 zákona o důchodovém pojištění se pracovní schopností rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. V souladu s odstavcem 4 citovaného ustanovení se při určování poklesu pracovní schopnosti vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav, zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával, schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %, v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.
13. V odstavci 5 citovaného ustanovení je dále stanoveno, že za zdravotní postižení se pro účely posouzení poklesu pracovní schopnosti považuje soubor všech funkčních poruch, které s ním souvisejí. V souladu s odstavcem 6 citovaného ustanovení se za stabilizovaný zdravotní stav považuje takový zdravotní stav, který se ustálil na úrovni, která umožňuje pojištěnci vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti; udržení stabilizace zdravotního stavu může být přitom podmíněno dodržováním určité léčby nebo pracovních omezení. Dle odstavce 7 je pojištěnec adaptován na své zdravotní postižení, jestliže nabyl, popřípadě znovu nabyl schopností a dovedností, které mu spolu se zachovanými tělesnými, smyslovými a duševními schopnostmi umožňují vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti.
14. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se vždy určuje v celých číslech s tím, že procentní míry poklesu pracovní schopnosti podle druhů zdravotního postižení jsou uvedeny v příloze k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

15. V projednávané věci tedy bylo rozhodnuto prvoinstančním rozhodnutím o odnětí invalidního důchodu žalobkyně pro invaliditu prvního stupně, které následně potvrdila žalovaná žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 19. 6. 2018, a to s odůvodněním, že sice u žalobkyně byl zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, v jehož důsledku jí poklesla míra pracovní schopnosti pouze o 20 %, zatímco pro vznik invalidity alespoň prvního stupně je nutný pokles minimálně o 35%.
16. Jedním z předpokladů pro vznik nároku na invalidní důchod je tedy existence invalidity pojištěnce ve smyslu ust. § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, jak vyplývá z ust. § 38 téhož zákona. Bylo proto třeba zjistit, zda žalobkyně nadále splňovala ke dni vydání napadeného rozhodnutí, podmínky invalidity, tj. zda u ní nadále trval pokles pracovní schopnosti nejméně o 35 %, když brojí proti rozhodnutí žalované o odnětí invalidního důchodu. V této souvislosti soud poznamenává, že v daném případě nebylo mezi účastníky řízení žádného sporu o tom, že by žalobkyně nezískala potřebnou dobu pojištění, což je druhý předpoklad pro vznik nároku na invalidní důchod, jak vyplývá z ust. § 38 zákona o důchodovém pojištění, a proto soud již bez dalšího vycházel ze skutečnosti, že žalobkyně získala potřebnou dobu pojištění.
17. Již výše bylo zmíněno, že napadené rozhodnutí bylo odůvodněno závěrem posudkové lékařky oddělení lékařské posudkové služby žalované, která učinila závěr o poklesu pracovní schopnosti žalobkyně. Soud se s tímto závěrem lékařky nespokojil, a protože nemá odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení invalidity určitého stupně především závisí, vyžádal si proto v rámci předmětného soudního řízení v intencích ust. § 52 odst. 1 v návaznosti na ust. § 77 s. ř. s. odborný posudek od Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem (dále jen „komise“), která je v těchto věcech dle § 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, povolána k posouzení zdravotního stavu žalobkyně. Tato komise nově posoudila celkový stav žalobkyně, dále také posoudila pokles její pracovní schopnosti a také trvání její případné invalidity.
18. Z obsahu posudkové dokumentace vypracované dotyčnou komisí soud zjistil, že komise jednala v řádném složení, posudek byl vypracován po studiu a zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů dne 18. 2. 2019. Žalobkyně byla jednání komise přítomna a přímo při jednání komise byla vyšetřena odbornou lékařkou z oboru fyziatrie a rehabilitačního lékařství. Dále je z posudkové dokumentace patrné, jaké lékařské nálezy měla komise k dispozici. Na základě posouzení všech zdravotních nálezů (nález obvodní lékařky MUDr. Ř. ze dne 12. 9. 2017, neurologický nález MUDr. K. ze dne 23. 8. 2018 a ze dne 8. 1. 2019, neurologický nález MUDr. K. ze dne 7. 11. 2016 a ze dne 4. 12. 2017, RTG vyšetření pánve MUDr. S. ze dne 27. 8. 2018, zpráva z hospital. na interním oddělení prim. MUDr. N. ze dne 4. 7. 2018, nález chirurgické ambulance MUDr. C. ze dne 9. 11. 2018), zdravotní dokumentace obvodní lékařky MUDr. Ř. a spisové dokumentace Okresní správy sociálního zabezpečení Most a dále nálezů předložených žalobkyní dne 18. 2. 2019, pak komise dospěla k závěru, že k datu napadeného rozhodnutí žalobkyně byla nadále invalidní podle ust. § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, přičemž se jedná o invaliditu prvního stupně dle ust. § 39 odst. 2 písm. a) téhož zákona.
19. Komise konstatovala, že u žalobkyně se jednalo k datu vydání napadeného rozhodnutí o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož dominující příčinou je postižení bederní Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

páteře, tzv. „failed back surgery syndrom“, s kořenovou iritací v L5, S1 vlevo při zavzetí kořene do adhezivních změn. Tento závěr vyplývá z nového vyšetření na magnetické rezonanci. Také EMG vyšetření podporuje diagnosu chronického kořenového syndromu L5/S1 vlevo. Nové vyšetření magnetickou rezonancí i EMG byly sice provedeny až po datu vydání napadeného rozhodnutí, ale tento nálezn již jistě byl dle komise přítomen v době vydání žalobou napadeného rozhodnutí. Komise pak následně pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobkyně posoudila dle kapitoly XIII. – postižení svalové a kosterní soustavy, oddíl E – dorsopatie a spondylopatie, položka 1 – bolestivý syndrom páteře včetně stavů po operaci páteře nebo po úrazech, degenerativní změny páteře, výhrzezy meziobratlových plotének, rozdílně od předchozích posudků však komise hodnotí pokles pracovní schopnosti žalobkyně dle písmene c) – (středně těžké postižení s postižením jednoho bederního úseku páteře s porušením statiky a dynamiky páteře po opakované operaci úseku, s často recidivujícími projevy kořenového dráždění, bez známek neurogenního močového měchýře) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kdy ze zde uvedeného procentního rozmezí 30 - 40% komise přiznala střední hranici rozmezí, tj. 35%.

20. Po zhodnocení výše předestřených důkazů, které byly provedeny při soudním jednání, soud konstatuje, že Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem jednala v řádném složení, dále že posudek ze dne 18. 2. 2019, jenž soud hodnotí jako stěžejní důkaz v tomto přezkumném soudním řízení, byl vypracován po náležitém zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů. Žalobkyně byla přítomna při jednání komise a byla přešetřena přítomnou odbornou lékařkou z oboru fyziatrie a rehabilitačního lékařství.
21. Lékaři Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem přítom oproti posudkové lékařce Okresní správy sociálního zabezpečení Most a posudkové lékařky oddělení lékařské posudkové služby žalované ohledně míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti u žalobkyně dospěli k závěru, že dosahuje celkových 35 % namísto toliko 20 %, na základě čehož pak uzavřeli, že žalobkyně byla k datu žalobou napadeného rozhodnutí nadále invalidní, a to v prvním stupni.
22. Dále soud uvádí, že se ztotožnil s posudkovým závěrem komise, který ostatně nebyl žádným z účastníků řízení nikterak zpochybňován v řízení před soudem, poté co s ním byli seznámeni, a proto s ohledem na vše, co bylo uvedeno shora, dospěl k závěru, že žaloba je důvodná, neboť žalovaná při svém rozhodování o námitkách žalobkyně vycházela z posudku příslušné posudkové lékařky oddělení lékařské posudkové služby žalované, jejíž posudek neodpovídal úplně zjištěnému skutkovému stavu.
23. Soud proto napadené rozhodnutí pro vady řízení ve smyslu ust. § 76 odst. 1 písm. b) podle ust. § 78 odst. 1, odst. 4 s. ř. s. ve výroku ad I. zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. Podle ust. § 78 odst. 5 s. ř. s. přítom platí, že pokud soud zruší rozhodnutí správního orgánu, je správní orgán v dalším řízení vázán právním názorem soudu. Bude proto na žalované, aby znovu ve věci žalobce rozhodla, přičemž bude vycházet z toho, že žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí byla nadále invalidní, a to v prvním stupni.
24. Současně soud podle ust. § 60 odst. 1 s. ř. s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, když žalobkyně měla sice úspěch ve věci, ovšem práva na náhradu nákladů řízení se výslovně vzdala.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ústí nad Labem 13. května 2019

Mgr. Václav Trajer, v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)